



MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 5
RNDr. DANIEL MAZUR, Ph.D.
STAROSTA

Ministerstvo zemědělství
Těšnov 65/17
110 00 Praha 1
prostřednictvím
Magistrátu hl. m. Prahy
Odbor ochrany prostředí
Oddělení vodního hospodářství
Jungmannova 35/29
110 00 Praha 1
Datovou zprávou

Ke sp. zn.: S-MHMP 1905849/2018
K č. j.: MHMP 966664/2019

OUR/464/2019

Odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy
ze dne 6. 8. 2019, č. j. MHMP 966664/2019

Přílohy:

- *Společné memorandum Městské části Prahy 5 a Městské části Prahy 1 a hl. m. Prahy*
- *Studie a měření „Emise z lodní dopravy v oblasti Plavební komory Smíchov“*
- *Odborný komentář z pohledu emisí z lodní dopravy ke stanovisku EIA*
- *Závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 5 ze dne 8. 10. 2018, č. j. MC05 112702/2018/ODP/M*

I. Úvod

Magistrát hl. m. Prahy, Odbor ochrany prostředí, Oddělení vodního hospodářství jako speciální stavební úřad dle § 15 odst. 1 a 2 stavebního zákona (dále „**vodoprávní úřad**“) vydal dne 6. 8. 2019 pod č. j. MHMP 966664/2019 rozhodnutí (dále „**napadené rozhodnutí**“) obsahující společné povolení, kterým schvaluje stavbu vodního díla „Plavební komora Praha – Staré Město“ umístěnou na pozemcích parc. č. 5072/1, 5072/2, 5072/3, 5073, 5074/1, 5074/2, 5076, 5077/3, 5075 v k.ú. Smíchov a parc. č. 1080/4, 1084/1 a 1084/2, vše k.ú. Malá Strana (dále „**záměr**“), a v rámci kterého povoluje kácení 4 vzrostlých stromů na pozemku parc. č. 5072/1, k.ú. Smíchov (výrok I.), zařazuje záměr do III. kategorie technickobezpečnostního dohledu nad vodními díly (výrok II.) a vydává povolení k nakládání s vodami k záměru (výrok III.).

MČ Praha 5 s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a v řádné lhůtě proti němu podává do celého jeho rozsahu ve smyslu § 81 a násl. správního řádu následující **odvolání**.

II. Odvolací důvody

MČ Praha 5 je povinna pečovat o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem. Vzhledem k tomu se MČ Praha 5 cítí být odpovědná za hrozící riziko v podobě realizace záměru, který s sebou přináší mnoho negativních dopadů, specifikovaných v následujících odvolacích důvodech, které buď doposud nebyly vůbec vyhodnoceny, anebo byly vyhodnoceny zcela nedostatečně.

MČ Praha 5 především zdůrazňuje, že investor se od počátku snaží vzbudit dojem, že záměr je potřebný a díky němu se naopak kvalita prostředí zlepší, přičemž je plánován pouze pro malá plavidla do 20 m. V napadeném rozhodnutí však nebyly stanoveny žádné záruky, které by zaručovaly, že záměrem nebudou proplouvat plavidla nad 20 m. Naopak je evidentní, že rozměry záměru jsou uzpůsobené i na lodě daleko větší.

Mimo to MČ Praha 5 uvádí, že není sama, kdo se obává realizace záměru. Rovněž Městská část Praha 1 a hl. m. Praha se záměrem s obdobných důvodů jako MČ Praha 5 nesouhlasí, a proto se společně usnesli na Memorandu, týkajícím se společného postupu proti záměru (viz příloha).

1. Odvolání proti stanovisku EIA

Posuzování vlivů na životní prostředí ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb. podléhají záměry a koncepce, jejichž provedení by mohlo závažně ovlivnit životní prostředí, přičemž účelem posuzování vlivů na životní prostředí je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, a **příspěť tak k udržitelnému rozvoji společnosti**. Tento účel však vydáním souhlasného závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí ze dne 1. 8. 2017, č. j. MZP/2017/710/260 (dále „**stanovisko EIA**“) nebyl z níže uvedených důvodů naplněn.

1.1 Rozpor předmětu stanoviska EIA s předloženými dokumenty a faktickou využitelností záměru

V úvodu stanoviska EIA, konkrétně ve výrokové části na str. 1, v oddílu kapacita (rozsah) záměru se uvádí, že „Předmětem záměru je vybudování nové plavební komory (dále jen „PK“) ve zdrži Staroměstského jezu a v sousedství stávající PK Praha – Smíchov, která je přetížena současnou lodní dopravou. **Cílem záměru je vytvoření nezávislé paralelní vodní cesty k PK Praha – Smíchov, která zajistí propojení zdrže Helmovského jezu s max. plavební hladinou 185,82 m n. m. (úsek mezi PK Praha – Štvanice a PK Praha – Smíchov) a zdrže Šítkovského jezu (úsek mezi PK Praha – Smíchov a PK Praha – Modřany). Cesta bude určena pro rekreační plavbu malých plavidel a menších osobních lodí, což představuje cca 80 % plavidel reálně provozovaných na Vltavské vodní cestě (výtlak návrhového plavidla 1 236 t). Větší plavidla budou využívat i nadále PK Praha – Smíchov.**“

Ani z napadeného rozhodnutí ani z podmínek dotčených orgánů nebo stanoviska EIA však nevyplývá žádná záruka či podmínka, že by plavební komorou mohly a měly projíždět jen malá plavidla, tedy plavidla do 20 m délky. Přitom samotná plavební komora je stavebně naopak přímo koncipována tak, aby s rozměry 55 m délky a 11 m šířky jí mohla proplouvat také velká plavidla o rozměrech srovnatelných s rozměry stávající plavební komory Mánes. Přitom tato nová plavební komora měla od počátku sloužit k tomu, a za tímto účelem a z této potřeby byla celá realizace také iniciována, aby od sebe oddělila malá plavidla pro soukromé účely od plavidel velkých, zejména velkých turistických lodí, a to primárně z hlediska bezpečnostního.

Plavební komora, tak jak je navržena, však tento účel nenaplňuje, jelikož dle parametrů plavební komory tuto budou moci využít také velké lodě a bezpečnostní riziko kontaktu těchto velkých a malých lodí tak bude existovat i nadále. Navíc tímto dojde také k výraznému nárůstu lodní dopravy obecně, jelikož odlehčením stávající plavební komory od značného počtu velkých turistických lodí bude umožněno využít stávající plavební komoru pro větší počet nákladních a hotelových lodí. Ostatně sám stavebník tento nárůst připouští, v posudku EIA je na str. 62 uvedena tabulka, ze které lze vyčíst, jak stavebník uvažuje o navyšování dopravy velkých lodí v obou komorách. Počet proplavení hotelových lodí má stoupnout ze současné nuly na 45, počet proplavení nákladních lodí má stoupnout z necelých 200 na 1500.

rok	2015	2016	2018	2020	2022	2024	2026	2028	2030	2032
výletní lodě	20 932	21 015	21 181	21 347	21 556	21 765	21 974	22 184	22 393	22 602
kabinové lodě	0	0	0	0	12	24	36	37	38	39
malá plavidla	3 513	3 526	3 552	3 579	4 116	4 581	4 841	4 927	5 013	5 098
nákladní lodě	177	233	289	344	853	978	1 101	1 226	1 350	1 445
celkem	24 622	24 774	25 022	25 270	26 537	27 348	27 952	28 374	28 794	29 184
rok	2034	2036	2038	2040	2042	2044	2046	2048	2050	2052
výletní lodě	22 812	23 021	23 230	23 439	23 649	23 858	24 067	24 276	24 486	24 695
kabinové lodě	40	41	42	43	44	45	45	45	45	45
malá plavidla	5 185	5 270	5 356	5 419	5 419	5 419	5 420	5 420	5 420	5 420
nákladní lodě	1 456	1 468	1 480	1 491	1 500	1 500	1 500	1 500	1 500	1 500
celkem	29 493	29 800	30 108	30 393	30 612	30 822	31 032	31 241	31 451	31 660

Tento nárůst a zejména jeho dopad na životní prostředí však nebyl žádným způsobem ve stanovisku EIA zohledněn. Dokumentace toliko tvrdí, že celkové číslo předpokládaného nárůstu proplavení je minimální a bude se jednat o rekreační plavbu malých plavidel a menších osobních lodí. Takový předpoklad je však zcela lichý, jelikož nemá oporu ani ve stavebním řešení plavební komory, ani v související dokumentaci, ani ve vlastních prohlášeních a deklarovaných účelech samotným stavebníkem.

Ani dotčené orgány, ale zejména ani stanovisko EIA neposuzovaly reálný účel, využití a dopad stavby plavební komory na své okolí a na životní prostředí. Stanoviskem EIA tvrzené a stavebníkem reálné a zamýšlené využití jsou v přímém rozporu. Stanovisko EIA je vnitřně rozporné a tudíž pro předmětné řízení ztrácí jakoukoli vypovídající hodnotu. Vzhledem k těmto důvodům jej MČ Praha 5 požaduje zrušit, případně změnit.

1.2 Nedostatečné posouzení záměru z hlediska produkce emisí

MČ Praha 5 v procesu EIA namítala, že předložený projekt řeší pouze samotnou stavbu záměru, ale **nejsou z něj dostatečně patrné dopady na okolí**. Nejenže tedy nevyhnutelně dojde k likvidaci rekreační funkce v blízkosti záměru (Dětský a Střelecký ostrov), ale v důsledku realizace projektu dojde také k nárůstu průplavu lodí, které produkují škodliviny. **MČ Praha 5 zásadně nesouhlasí s tvrzením zpracovatele posudku, citovaným ve stanovisku EIA, že nároky na snížení emisí, hluchosti, modernizace motorů a další související imise z lodní dopravy nelze řešit v rámci řízení EIA.** Naopak od těchto aspektů se má odvíjet výsledek posouzení.

Stavba plavební komory je logicky nerozlučně spjata s lodní dopravou a nepochybně jde o posuzování dopravní stavby, přičemž u dopravy je vždy třeba zahrnout do hodnocení i předpokládaný provoz dopravních prostředků. Vyplývá to již ze znění § 5 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., podle něž se posuzování zahrnuje zjištění, popis, posouzení a vyhodnocení předpokládaných přímých a nepřímých významných vlivů provedení i neprovedení záměru na životní prostředí, a zejména z odst. 3 téhož ustanovení, které stanoví, že při posuzování záměru se hodnotí vlivy na životní prostředí při jeho přípravě, provádění, **provozování** i jeho případné ukončení a **posuzují se vlivy související s běžným provozováním záměru** i vlivy vyplývající ze zranitelnosti záměru vůči závažným nehodám nebo katastrofám, které jsou pro daný záměr relevantní. Obdobně, pokud by se posuzoval záměr severojižní magistrály v Praze, těžko by se hodnotily jen vlivy jeho výstavby bez provozu vozidel.

Oddělování těchto dvou aspektů (samotné stavby a provozu lodí) je proto nepřípustné a vykazuje znaky tzv. salámové metody. Nejvyšší správní soud (dále „NSS“) v rozsudku ze dne 18. 9. 2014, č. j. 2 As 119/2014 – 34 zdůraznil, že *„územní rozhodnutí musí zajišťovat komplexní ochranu. V takovém případě je, podobně jako například při vydávání stanoviska EIA, nežádoucí tzv. „salámová“ metoda. Takto bývá neformálně označována taktika, která se v praxi používá pro strategii, kdy se kontroverzní nebo obtížné cíle a řešení, nejen ve stavebnictví při trasování silnic a dálnic, rozděluje na dílčí kroky a prosazují se postupně. Nejvyšší správní soud uvedl např. v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 88/2008 - 301, že by měl být určitý návrh podroben posouzení vlivů na životní prostředí jako jeden záměr. Realizace určité*

stavby má totiž dopad na životní prostředí jako celek, vliv dílčích staveb je z tohoto hlediska irelevantní. Právě v posuzování vlivů na životní prostředí by proto tzv. „salámová“ metoda neměla mít místo, naopak by se spíše měla uplatnit metoda opačná, již lze označit termínem puzzle.“

MČ Praha 5 si v roce 2017 nechala zpracovat studii a měření k posouzení „Emisí z lodní dopravy v oblasti Plavební komory Smíchov“ (M. Vojtíšek, J. Skácel, V. Beránek, M. Pechout – Fakulta strojní, ČVUT v Praze, J. Ondráček – Ústav chemických procesů AV ČR) (viz příloha), ze které jednoznačně plyne, že stav motorů posuzovaných lodí je velmi špatný, nekontrolovatelný a škodlivé emise vypouštěné do ovzduší obrovské. Neřešené vypouštění emisí z lodních motorů významně poškozuje životní prostředí na území městské části, poškozuje zdraví občanů, což nelze ignorovat, a dále zvyšovat zátěž lodní dopravou. Vysoké koncentrace škodlivin ilustruje např. obrázek na str. 8. uvedené studie. Kontrast mezi silniční a lodní dopravou lze nejlépe pozorovat porovnáním koncentrací na náplavce mezi Čechovým a Mánesovým mostem, kde se nachází přístaviště lodí, a na Smetanově nábřeží.

MČ Praha 5 v této souvislosti analogicky odkazuje na rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2016, č. j. 4 As 17/2016 – 44, v němž se v souvislosti s aplikací zásady materiální pravdy podle § 3 správního řádu mj. uvádí, že „*musí být dostatečně zohledněny možné negativní důsledky provozu na pozemních komunikacích na jejich okolí*“, přičemž „*tato povinnost nabývá na významu zejména u staveb se zásadním dopadem na okolí, což je nepochybně **případ předmětné stavby***.“ Dále NSS v citovaném rozsudku konstatuje, že „*je nutno trvat na tom, aby správní orgány při vydávání svých rozhodnutí a podmínek v nich stanovených postupovaly tak, aby při výkonu správních rozhodnutí **nedocházelo** ke vzniku protiprávního stavu, resp. k porušování práv a oprávněných zájmů dotčených osob*.“

MČ Praha 5 má také důvodnou pochybnost o dostatečnosti zpracování rozptylové studie, která byla jedním z podkladů v rámci procesu EIA. Základním vstupním parametrem rozptylové studie jsou intenzity lodní dopravy související se záměrem. Intenzita lodní dopravy silně kolísá v závislosti na ročním období a též v průběhu dne. Pro výpočet průměrných ročních imisních příspěvků je dostačující znalost průměrné intenzity dopravy v daném roce, pro výpočet imisních příspěvků ke krátkodobým (hodinovým) imisním koncentracím je nutné znát maximální špičkovou produkci emisí z lodní dopravy. Viz též podmínka č. 6 ze závěrů zjišťovacího řízení, jedná se tudíž o zcela běžný a logický požadavek.

Z rozsáhlého a nepřehledného vypořádání připomínek k rozptylové studii jasně nevyplývá, zda rozptylová studie skutečně zohledňuje maximální možné emise, které odpovídají plnému (resp. technicky možnému) využití obou plavebních komor. V textu se mj. uvádí: „*Metodicky je chybné vyhodnocovat maximální teoretické hodnoty pro tuto PK a je potřeba vycházet z příslušných dopravních prognóz, což bylo uděláno*.“¹ Autoři Posudku blíže neupřesňují, proč je použití maximálních dopravních výkonů pro záměr metodicky chybné. Z pohledu MČ Praha 5 je mnohem logičtější pro výpočet krátkodobých imisních příspěvků použít maximální technickou kapacitu plavební komory, než používat hypotetické odhady intenzity vodní

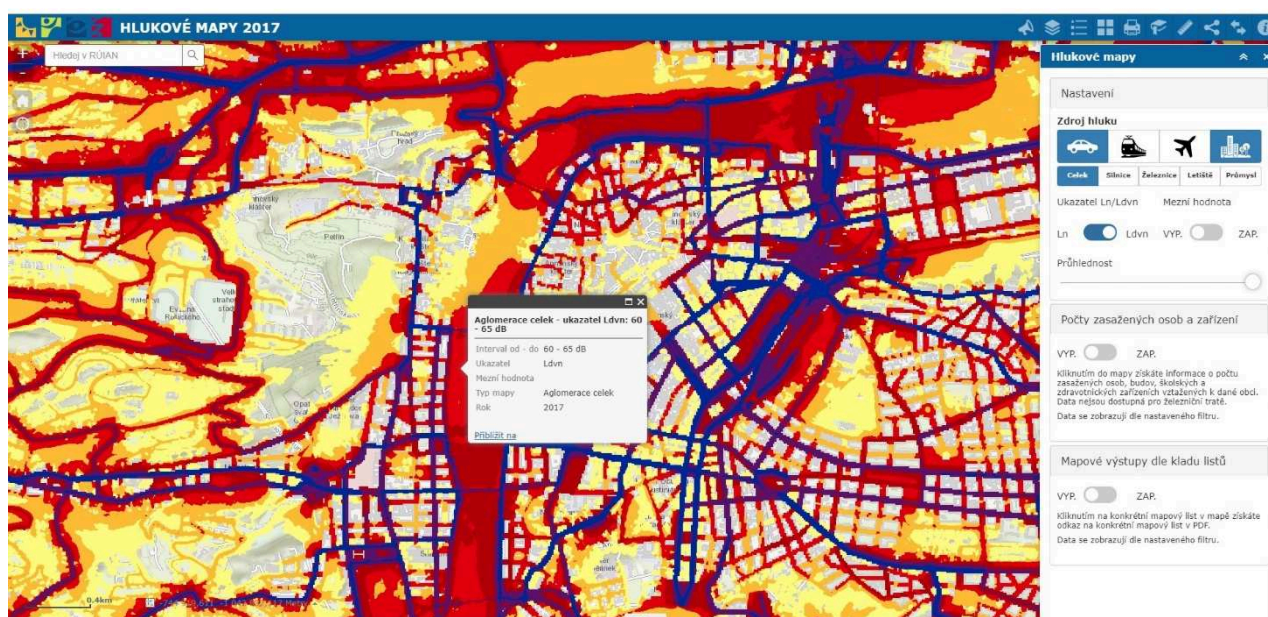
dopravy pro rok 2052. Výše uvedený výstup z procesu EIA je poté nadále přejímán i do předmětného řízení.

Závěrem k tomuto bodu MČ Praha 5 uvádí, že si ke stanovisku EIA nechala zpracovat odborný komentář z pohledu emisí z lodní dopravy od Doc. Michala Vojtíška, Ph.D., Centrum vozidel udržitelné mobility, Fakulta strojní, ČVUT v Praze, který k odvolání připojuje jako další důkaz a v rámci kterého byly její výše uvedené obavy plně potvrzeny.

MČ Praha 5 opakuje, že realizací záměru dojde ke zvýšení imisní zátěže lokality (jakkoliv malému), přestože již v současnosti jsou v zájmovém území překračovány některé imisní limity (viz též vyjádření Hygienické stanice hl. města Prahy již ze dne 29. 4. 2014 – v rámci procesu EIA).

1.3 Nedostatečné posouzení záměru z hlediska produkce hluku

Kromě toho má být záměr umístěn v lokalitě, která byla nadměrným hlukem zatěžována již v roce 2017 (viz Hluková mapa pro Prahu, limity hluku pro denní dobu se pohybovaly okolo 60 – 65 dB).



V této souvislosti MČ Praha 5 upozorňuje na rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2012, č. j. 1 As 135/2011 – 254, v jehož bodě [43] je uvedeno, že „limity využití území představují hranice pro využití území, a to hranice zpravidla nepřekročitelné; jedním z limitů využití území je také hladina hluku“ a v bodě [45] dále že „Závěr městského soudu lze stručně shrnout tak, že **do území nadlimitně zatíženého hlukem nelze bez dalšího automaticky umísťovat stavby, které sice každá jednotlivě nepřitíží svým provozem dotčenému území nijak výrazně, ale v součtu jednotlivých případů znamenají postupné a významné přitěžování již nyní existující nadlimitní zátěže v území. S tímto závěrem... se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje. ... Cit. závěr důsledně respektuje základní zásadu práva životního prostředí označovanou jako zásada přípustné míry znečišťování životního prostředí, podle níž území nesmí být zatěžováno lidskou**

činností nad míru únosného zatížení (§ 11 a § 12 zákona o životním prostředí...) ... Ostatně již z čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod vyplývá, že výkon vlastnického práva nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.“ Dle MČ Prahy 5 je proto nemožné umístit záměr do lokality, ve které jsou limity hluku již nyní překračovány.

1.4 Nedostatečné posouzení záměru z hlediska vlivu na kulturní dědictví

Stanovisko EIA MČ Prahy 5 odmítá také z důvodu nesprávného posouzení vlivu záměru na kulturní dědictví a architektonické a urbanistické hodnoty předmětného místa. Podle § 2 zákona č. 100/2001 Sb. se přitom v procesu EIA posuzují vlivy na životní prostředí, zahrnující vlivy na živočichy a rostliny, ekosystémy, biologickou rozmanitost, půdu, vodu, ovzduší, klima a krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a **kulturní dědictví**.

Stanovisko EIA konkrétně vůbec neřeší vnímání veřejného prostoru řeky uprostřed Pražské památkové rezervace, která je součástí světového dědictví UNESCO, a tudíž nezohledňuje ani Úmluvu o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví, kterou je Česká republika vázána. Hlavním posláním Úmluvy je povinnost smluvního státu zabezpečit označení, ochranu, zachování a předávání kulturního a přírodního dědictví budoucím generacím. Úmluva bere v úvahu, že části kulturního či přírodního dědictví mají výjimečný význam a z tohoto důvodu je třeba je zachovat jako součást světového dědictví lidstva jako celku.

Rovněž nebyla v procesu EIA zohledněna ani Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy, která je součástí právního řádu České republiky ve smyslu čl. 10 Ústavy, a proto má aplikační přednost před zákonem. Podle čl. 1 této Úmluvy se architektonickým dědictvím rozumí památky, dále architektonické soubory, ale také chráněná místa jako kombinovaná díla člověka a přírody, jimiž jsou oblasti částečně zastavěné a dostatečně charakteristické a homogenní, aby byly topograficky vymezenými jednotkami, která jsou pozoruhodná svým historickým, archeologickým, uměleckým, vědeckým společenským nebo technickým významem. Těmto místům Úmluva přiznává stejně intenzivní ochranu jako památkám a jejich souborům. **Je zřejmé, že veřejný prostor řeky uprostřed Pražské památkové rezervace je takovým místem.**

Dále dle čl. 7 téže Úmluvy se Česká republika zavazuje v okolí památek, uvnitř architektonických souborů a v prostoru míst prosazovat opatření k obecnému zlepšení kvality prostředí. Dle čl. 8 téže Úmluvy se Česká republika zavazuje s cílem omezit fyzické chátrání architektonického dědictví podporovat vědecký výzkum za účelem zjištění a analyzování škodlivých účinků znečištění ovzduší a vymezení způsobů a prostředků ke snížení nebo odstranění těchto účinků.

MČ Prahy 5 se domnívá, že s ohledem na Úmluvu nelze hodnotit kulturní dědictví pouze na základě jeho trvalých hmotných atributů (jak to Ministerstvo životního prostředí ve stanovisku EIA, ale i následně odbor památkové péče ve svém závazném stanovisku činí), ale že je třeba brát v úvahu i provoz všech projíždějících lodí, které by podobu tohoto prostoru zcela zásadně poškodily. Je absurdní hodnotit architektonické hodnoty místa bez lodí a na lodě přitom pohlížet jako na neškodnou příjemnou rekreační záležitost, která prostředí nemůže negativně ovlivnit.

Jak bylo uvedeno výše, jedná se o dopravní stavbu, a proto je nutné ji posoudit se všemi přímými i nepřímými dopady, včetně vlivů jejího provozu. Jen těžko si lze představit scénář, že by se prosazovala paralelní cesta k severojižní magistrále, vedoucí historickým centrem města, aniž by se řádně posoudil dopad jejího provozu na Pražskou památkovou rezervaci. Stávající situace je zcela totožná.

Pro úplnost se MČ Praha 5 ohrazuje proti obsahu vypořádání její námitky č. 3 v rámci společného řízení. Vodoprávní úřad zkratkovitě uvádí, že „*Lodní dopravu pro podnikatelské aktivity nelze v procesu EIA zakázat.*“ MČ Praha 5 se domnívá, že toto tvrzení není pravdivé, jelikož pokud je lodní doprava z hlediska vlivů na životní prostředí nevyhovující, jak je tomu v daném případě, v procesu EIA lze nesouhlasné stanovisko nepochybně vydat. Dále vodoprávní úřad stejně jako zpracovatel posudku v procesu EIA argumentuje, že posuzuje stavbu jako takovou, nikoliv podnikatelské aktivity, s čímž MČ Praha 5 nemůže souhlasit a odkazuje na argumentaci výše, že záměr je s lodní dopravou (a tedy i podnikatelskými aktivitami) nerozlučně spjatý a je potřeba jej posoudit komplexně.

Stanovisko EIA z výše uvedených důvodů nereflektuje stávající situaci (kdy lze předpokládat, že v mezidobí od jeho vydání se situace z hlediska nárůstu imisí ještě zhoršila). Záměr spočívající ve výstavbě další komory není opodstatněný, a to ani z důvodu jakéhokoli případně navrhovaného zkapacitnění plavebních komor. Stanovisko EIA nesplňuje předpoklad objektivního odborného podkladu pro vydání rozhodnutí v navazujícím řízení. Stanovisko EIA je proto nepřezkoumatelné a nezákonné a na základě výše uvedených důvodů by mělo být změněno.

Návrhy důkazů:

- *Studie a měření k posouzení „Emisí z lodní dopravy v oblasti Plavební komory Smíchov“*
- *Odborný komentář z pohledu emisí z lodní dopravy ke stanovisku EIA*

2. Rozpor záměru s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování

Dle § 94o odst. 1 stavebního zákona ve společném územním a stavebním řízení stavební úřad posuzuje, zda je stavební záměr v souladu s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, tj. rovněž, zda je záměr v souladu s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování. MČ Praha 5 namítá, že těmto požadavkům napadené rozhodnutí nevyhovuje.

2.1 Rozpor se Zásadami územního rozvoje hl. m. Prahy

Záměr musí být v souladu mj. se Zásadami územního rozvoje hl. m. Prahy (dále „ZÚR“). V bodě 4. ZÚR – *Vymezení specifických oblastí nadmístního a celoměstského významu* se uvádí, že „*specifickými oblastmi v úrovni hlavního města Prahy se rozumí významné části města, ve kterých dle zjištěných skutečností existuje naléhavá potřeba řešit problémy*

*z hlediska udržitelného rozvoje území. Účelem vymezení specifických oblastí je definovat kumulativní a často protichůdné požadavky na využití území a návrh řešení z toho vyplývajících problémů s cílem zajistit udržitelný rozvoj území při respektování celopražských priorit územního plánování a ochrany přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území.“ Jednou z těchto specifických oblastí je také **údolní niva Vltavy**, tudíž na ni dopadají stanovené podmínky a úkoly v bodě 4.5 ZÚR:*

Podmínky pro následné rozhodování o změnách v území:

*a) **respektování památkové ochrany na území Památkové rezervace** v hlavním městě Praze a navazujících památkových zón,*

*b) **podpora funkce obou vodních toků** jako přirozené rekreační páteře města,*

*c) **posílení biologických funkcí obou toků**, které plní roli biokoridorů nadregionálního významu, preference přírodě blízkých společenstev organismů,*

*d) **respektování přilehlých území nezbytných pro rozliv vody** v případě zvýšených průtoků,*

*e) **vytvoření podmínek** pro vodní dopravu,*

*f) **ochrana panoramatu města, prostorového charakteru nábřeží a průhledů podél toku.***

Úkoly pro podrobnější územně plánovací dokumentaci:

a) navrhnout způsob využití a prostorové regulativy odpovídající poloze u řeky a specifickým podmínkám v jednotlivých částech města,

*b) navrhnout **vhodnou míru a skladbu rekreačních a doplňkových aktivit** vázaných na vodu,*

*c) **ověřit** rozsah zachování a rozvoj přístavů na území města,*

d) navrhnout cesty pro pěší a cyklisty.

Mimo to se v bodě 5.4 ZÚR pod písm. a) stanoví podmínka: „zachování **potřebného rozsahu ploch pro vodní dopravu**“ a dále úkol pod písm. b) téhož bodu „**upřesnit rozsah a funkce přístavů** na území města a vymezit vybraná přístaviště pro osobní lodní dopravu **při zohlednění kapacity vodní dopravní cesty.**“

MČ Praha 5 má za to, že výše uvedené (zvýrazněné a zejména podtržené) podmínky nebyly při povolení záměru řádně zohledněny. Především nedošlo k vytvoření takových podmínek pro vodní dopravu, aby neexistovaly důvodné pochybnosti o nedostatečné kapacitě řeky Vltavy po realizaci záměru. MČ Praha 5 se naopak obává, že záměr má potenciál zhoršit průchodnost řeky Vltavy, snížit její biologickou funkci a citelně zasáhnout do památkové rezervace a panorama města. **Záměr by mohl být realizován jen za předpokladu splnění výše uvedených**

podmínek s tím, že jeho výstavba je zcela nezbytná, nezbytnost byla dostatečně prokázána a je v souladu s veřejným zájmem, což však aktuálně (jak je uvedeno dále) není.

2.2 Rozpor s územním plánem, s cíli a úkoly územního plánování

Záměr je plánován na několika pozemcích, na kterých je stanoven rozdílný způsob využití. Pouze na třech z nich je dle Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy (dále „územní plán“) výslovně možné umístit plavební komoru. Tyto plochy jsou funkčně vymezeny jako DP – přístavy a přístaviště, **plavební komory**. Ostatní část záměru se má však nacházet na plochách VOP – vodní toky, plochy a přístaviště. Na těchto plochách mohou být vodní toky, plochy a přístaviště, drobná zařízení sloužící pro obsluhu sportovní funkce vodních ploch, zeleň, stavby a zařízení, související s hlavním využitím. Jelikož však existuje pro plavební komoru vlastní plocha, a to DP, **je tedy zřejmé, že zpracovatel územního plánu počítal s tímto typem staveb jako se samostatnou kategorií, a proto by nemělo být možné umístit ji na ploše s jiným využitím.**

Výše uvedené podporuje také skutečnost, že při porovnání ploch stávajících plavebních komor Praha-Modřany, Praha-Mánes, Praha-Štvanice a Praha-Podbaba je zřejmé, že jsou realizovány **pouze v plochách DP**. V ploše DP jsou u těchto plavebních komor důsledně vyznačeny všechny konstrukce obsahující technologii, která umožňuje provoz těchto zařízení pro vodní dopravu. Záměr je s ohledem na jeho rozměry (11 m šířka) nutné rovněž chápat jako zařízení pro vodní dopravu, a měl by proto zasahovat jen plochu DP, **v opačném případě jde o obcházení podmínek stanovených územním plánem.**

Nemalá část záměru má být umístěna na Dětském ostrově, který je z hlediska využití vymezen jako ZP – parky, historické zahrady a hřbitovy. Na této ploše jsou hlavním využitím parky a ostatní záměrně založené architektonicky ztvárněné plochy městské zeleně, sloužící rekreaci: pohřebiště a pietní místa. Mezi přípustné využití spadají i **drobné vodní plochy** a poslední změnou územního plánu pod č. Z 2832 byla doplněna i možná revitalizace vodních toků **za účelem posílení přírodní a biologické funkce a přirozeného rozlivu**. Také nově platí, že umísťování vodní plochy a suché nádrže (poldru) do ploch krajinné a městské zeleně lze posoudit jako podmíněně přípustné v odlišné poloze a tvaru **za podmínky zachování jejich účelu a odpovídajícího plošného rozsahu**. **Nepřípustné** je pak využití neslučitelné s hlavním a přípustným využitím, které je v rozporu s podmínkami a limity stanovenými v dané lokalitě **nebo je jiným způsobem v rozporu s cíli a úkoly územního plánování.**

Záměr výše uvedené požadavky nesplňuje. Předně se nejedná o drobnou vodní plochu (plavební komora bude zabírat nemalou část Vltavy – její rozměry jsou 55 m x 11 m), záměr nemá být a ani nemůže být realizován za účelem posílení přírodní a biologické funkce a přirozeného rozlivu (hlavním smyslem záměru je naplnění obchodních, sportovních, případně rekreačních aktivit), tudíž nepochybně dojde k narušení typického charakteru Dětského ostrova, což **je jednoznačně v rozporu s cíli a úkoly územního plánování.**

Rovněž zachování charakteru stávající historické zástavby je nezpochybnitelným veřejným zájmem, který je třeba chránit, jak vyplývá z § 18 odst. 3 a 4 stavebního zákona. Záměr však svými parametry neodpovídá urbanistickým, architektonickým a estetickým požadavkům na

prostorové uspořádání tohoto území a nerespektuje stávající charakter zástavby nábřeží a historické zástavby v dané lokalitě. **Odporuje proto také § 19 odst. 1 písm. d) a e) stavebního zákona.**

K záměru sice bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru územního rozvoje (dále „orgán územního plánování“), ze dne 12. 11. 2018, č. j. MHMP 1800259/2018, proti kterému se však MČ Praha 5 s ohledem na výše uvedené důvody zásadně vymezuje. Orgán územního plánování naprosto přehlíží podmínky ZÚR a nedostatečně hodnotí přípustnost záměru na plochách s rozdílným způsobem využitím. Kromě toho **otázku souladu záměru s cíli a úkoly územního plánování zcela odbyl**, když pouze uvedl, že „Z hlediska sledování cílů a úkolů územního plánování konstatujeme, že v dané lokalitě dle našeho posouzení nedojde záměrem k žádnému narušení potřeb a vazeb, které jsou sledovány z hlediska cílů a úkolů územního plánování dle stavebního zákona. Jedná se o realizaci stavby pro veřejnou dopravní infrastrukturu, a tudíž je předložený záměr v tomto rozsahu možno z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, tj. dle ustanovení § 18 a 19 stavebního zákona akceptovat.“

MČ Praha 5 upozorňuje, že požadavek dostatečného odůvodnění závazných stanovisek byl již několikrát judikován, např. v rozsudku NSS ze dne 22. 10. 2009, č. j. 9 As 21/2009-150: „Při vydávání závazného stanoviska podle § 149 správního řádu z roku 2004, jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, je třeba na základě § 154 správního řádu přiměřeně použít ustanovení o obsahu, formě a náležitostech rozhodnutí (§ 67 a § 68 správního řádu z roku 2004)“. Magistrát hl. m. Praha, odbor územního rozvoje několikrát uvádí, že záměr má být realizován za účelem zkapacitnění plavební komory Smíchov, ale **už se nezabývá tím, zda je toto zkapacitnění nezbytně nutné, tj. vůbec nehodnotí cíle a úkoly územního plánování.**

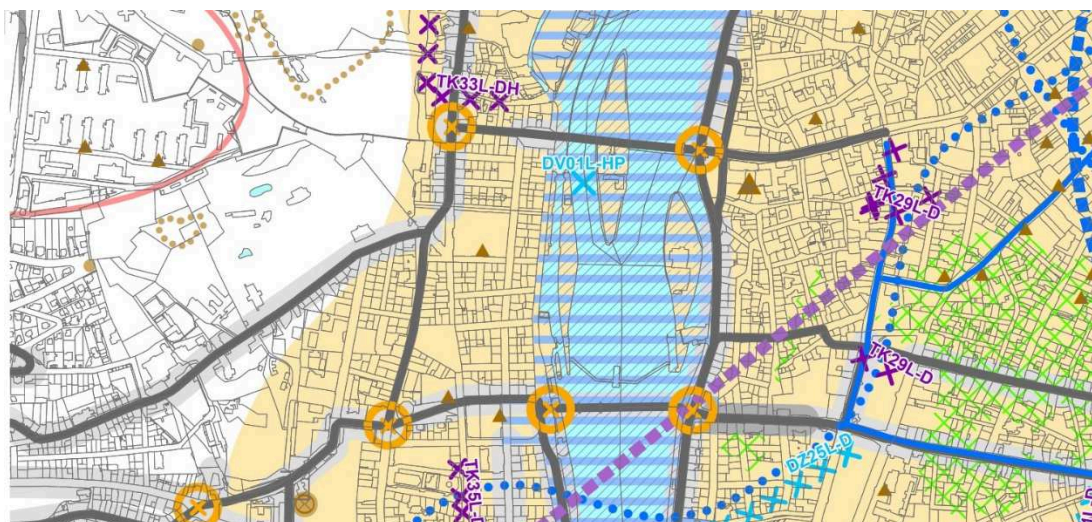
Vodoprávní úřad mj. k problematice posouzení cílů a úkolů územního plánování odkazuje na rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2016 č. j. 2 As 21/2016 – 83, ze kterého vyplývá, že při posuzování cílů a úkolů územního plánování se musí vycházet především z územně plánovací dokumentace. NSS vychází z předpokladu, že při vydání územního plánu jsou také zohledňovány požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území i charakter územního plánování. Tato argumentace však dle MČ Praha 5 v daném případě nemůže obstát, jelikož územní plán vždy pro každý regulativ stanoví podmínku, že „**Nepřípustné je využití neslučitelné s hlavním a přípustným využitím, které je v rozporu s podmínkami a limity stanovenými v dané lokalitě nebo je jiným způsobem v rozporu s cíli a úkoly územního plánování**“. Není proto možné alibisticky odkazovat (jak vodoprávní úřad učinil) na územní plán, když územní plán předpokládá, že se cíle a úkoly územního plánování musí samostatně posoudit.

2.3 Rozpor s územně analytickými podklady

Závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Praha, odboru územního rozvoje je nedostatečné také proto, že **nevyhodnocuje záměr z pohledu Územně analytických podkladů hl. m. Prahy.** Přitom z výkresu 1130 – *Problémy v území* a z textové části odpovídající tomuto výkresu (str.

44) plyne, že „Výstavba plavební komory Praha – Staré Město (Z-DV-8) je sice formálně střetem s ÚSES, **pokud však nedojde k významným zásahům do břehových porostů na Dětském ostrově, nepůjde o střet reálný.**“ A dále je na str. 45 ke kapitole Střety záměrů s ostatními limity uvedeno, že „Převážně dochází ke střetům s kulturně historickými limity, a limity platného územního plánu. Území záměrů musí být prověřeno s ohledem na Ochranné pásmo Památkové rezervace v hlavním městě Praze (ve smyslu nařízení vlády z r. 1981) mimo jiné pro připravovanou strukturu a výškové členění. (...) Výstavba Plavební komory Praha – Staré Město (Z-DV-8) **musí být prověřena z titulu rozsahu a vzhledu technického díla ve vztahu k památkové rezervaci hl. m. Prahy.**“

Závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Praha, odboru územního rozvoje je proto vadné, když výše uvedené střety s limity neuvádí a ani nijak nehodnotí. Z tohoto důvodu je třeba jej zrušit.



MČ Praha 5 shrnuje, že napadené rozhodnutí je nezákonné a mělo by být zrušeno, jelikož bylo vydáno na základě nedostatečného závazného stanoviska orgánu územního plánování, ve kterém došlo k nesprávnému posouzení záměru z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního rozvoje a územně analytických podkladů.

3. Absence závazného stanoviska Úřadu městské části Praha 5, odboru dopravy

V napadeném rozhodnutí je na str. 23 uvedeno, že „Bod 5) není podmínkou, ale upozorněním na skutečnost, že záměr se nachází i ve správním obvodu Městské části Praha 5, pro kterou nemá silniční správní úřad Praha 1 kompetenci (na území MČ Praha 5 však žádná autodoprava po komunikacích probíhat nebude, a proto vodoprávní úřad stanovisko silničního správního úřadu Městské části Praha 5 nepožadoval a nebyl zařazen do okruhu dotčených orgánů).“

MČ Praha 5 namítá, že vodoprávní úřad postupoval nezákonně, když v daném řízení nezohlednil závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 5, odbor dopravy, ze dne 8. 10.

2018, č. j. MC05 112702/2018/ODP/MM, resp. když tento silniční správní úřad vůbec nezahrnul do okruhu dotčených orgánů. Vodoprávní úřad přitom pochybil hned v několika ohledech.

Jednak postupoval ve vztahu k tomuto silničnímu správnímu úřadu odlišně, než ve vztahu k Úřadu městské části Praha 1, odboru dopravy, po kterém naopak toto závazné stanovisko jako silničního správního úřadu vyžadoval, **aniž by k tomuto odlišnému postupu existoval relevantní důvod.** Záměr nepochybně zasahuje na obě katastrální území jak pro Prahu 1, tak i pro Prahu 5. Je proto nepřijatelné, aby bylo ve vztahu k Úřadu městské části Praha 5, odboru dopravy jako silničního správního úřadu pro toto katastrální území postupováno jinak, odporovalo by to základní zásadě činnosti správních orgánů dle § 2 odst. 4 správního řádu, podle které správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, **aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.**

Dále pouhou jednu větu ze strany vodoprávního úřadu o tom, že „*na území MČ Praha 5 však žádná autodoprava po komunikacích probíhat nebude*“ **nelze považovat jednak za dostatečný důvod pro nezahrnutí silničního správního úřadu do okruhu dotčených orgánů, jednak jde navíc o nesprávné a nepřesné tvrzení.** Přinejmenším pro fázi výstavby záměru je nepochybné, že určitá vozidla na stavenišť budou muset vjíždět, přičemž k tomuto vjezdu musí zákonitě využít místní komunikace. Přitom půjde o vozidla typu nákladních a těžkých, která mohou částečně blokovat komunikaci pro stávající dopravu, ale také budou bezesporu zvyšovat prašnost a produkovat do okolí další imise. Je proto žádoucí, aby se k této skutečnosti silniční správní úřad vyjádřil a zhodnotil, zda vydat souhlasné/nesouhlasné závazné stanovisko.

Bez ohledu na věcné důvody je však postup vodoprávního úřadu protiprávní, jelikož vodoprávní úřad není oprávněn k tomu, aby s konečnou platností stanovoval okruh dotčených orgánů, resp. aby bylo na jeho volné úvaze, kdo je dotčeným orgánem. MČ Praha 5 v této souvislosti odkazuje na § 136 odst. 6 správního řádu, podle kterého platí, že „*Při řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení, a správními orgány, které jsou dotčenými orgány, jakož i mezi dotčenými orgány navzájem, týkajících se řešení otázky, jež je předmětem rozhodování, se postupuje přiměřeně podle ustanovení o řešení sporů o příslušnost s tím, že v případě bezvýslednosti dohodovacího řízení musí být zpráva o jeho průběhu spolu s návrhy jednotlivých ústředních správních úřadů ústředním správním úřadem, na jehož návrh bylo dohodovací řízení zahájeno, bez zbytečného odkladu předložena k řešení vládě. Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije na řešení rozporů s územními samosprávnými celky, jestliže se věc týká práva územního samosprávného celku na samosprávu. Ustanovení § 133 odst. 6 platí obdobně.*“ Jinými slovy, i kdyby se nakonec ukázalo, že silniční správní úřad pro Prahu 5 neměl být v daném řízení dotčeným orgánem, **toto rozhodnutí nemá právo učinit vodoprávní úřad, ale je nutné otázku řešit jako rozpor**, tj. konkrétně ji předložit k posouzení jednotlivým ministerstvům – Ministerstvu dopravy a Ministerstvu zemědělství. Pokud by se tato jednotlivá ministerstva na řešení nedohodly, musela by být věc předložena k rozhodnutí vládě.

Dále MČ Praha 5 analogicky odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 2. 2014, č. j. 30 A 57/2012-84, ve kterém se uvádí, že správní orgán, který řízení vede, musí závazné stanovisko posoudit. Posouzení přitom nepodléhá odborná stránka stanoviska ve smyslu její správnosti, což by popíralo samotný smysl závazných stanovisek. Správní orgán, který řízení vede, je však oprávněn (a povinen) zabývat se úplností, určitostí a srozumitelností závazného stanoviska, jakož i tím, **zda se správní orgán příslušný k vydání závazného stanoviska nedopustil zjevného skutkového nebo právního pochybení**. Není-li závazné stanovisko v tomto ohledu v souladu s právními předpisy, nelze žádost bez dalšího zamítnout. Je tedy namístě vrátit závazné stanovisko dotčenému orgánu k doplnění. Zejména se to týká problematiky tzv. přezkoumatelnosti obsahu (odůvodnění) závazného stanoviska v případě, že je negativní. Správní orgán, který na jeho základě bude žádost zamítat, musí zcela jednoznačně vědět proč. Nepostačující by bylo vyjádření správního orgánu, že pouze vycházel z obsahu negativního stanoviska, aniž by blíže předesířel jeho obsah.

Z tohoto vyjádření MČ Praha 5 vyvozuje, že správní orgán, který vydává konečné rozhodnutí, není oprávněn posoudit, jestli jsou naplněny podmínky k vydání závazného stanoviska či nikoliv, resp. jen v té omezené míře, zda se *"správní orgán příslušný k vydání závazného stanoviska nedopustil zjevného skutkového nebo právního pochybení"*, což by ale musel dostatečně zdůvodnit, a to se v daném případě nestalo.

Z výše uvedených důvodů je proto napadené rozhodnutí nezákonné, jelikož bylo vydáno na základě protiprávního postupu vodoprávního úřadu.

Návrh důkazu:

- závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 5 ze dne 8. 10. 2018, č. j. MC05 112702/2018/ODP/M

4. Odvolání proti dalším závazným stanoviskům

4.1 Odvolání proti závaznému stanovisku orgánu památkové péče

Záměr se dle limitů uvedených ve výkresech územního plánu nachází v Pražské památkové rezervaci. MČ Praha 5 má za to, že nejen v procesu EIA (viz bod 1.4 tohoto odvolání), ale i v závazném stanovisku Magistrátu hl. m. Prahy, odboru památkové péče, ze dne 21. 11. 2018, č. j. MHMP 1857487/2018, byl tento aspekt zcela nedostatečně posouzen.

Především nebyly v řízení zohledněny mezinárodní úmluvy týkající se ochrany kulturního dědictví, které jsou již zmíněné v bodě 1.4 tohoto odvolání. Odbor památkové péče se zabýval ryze materialistickými aspekty ochrany, tj. řeší hmotu lomových kamenů v návodní zdi, jejich spárování, zdi nové komory a návodní zdi, které jsou do okolí zakomponovány relativně harmonicky. **Nicméně již neřeší, jak se v důsledku realizace záměru promění dotčené prostory.** Jde tu přitom o prostor unikátní Pražské památkové rezervace, která je součástí

světového dědictví UNESCO. S podrobnější argumentací, proč je závazné stanovisko orgánu památkové péče nedostatečné, dále MČ Praha 5 odkazuje na bod 1.4 tohoto odvolání.

MČ Praha 5 si je vědoma, že k záměru bylo vydáno odborné vyjádření Národního památkového ústavu, územní odborné pracoviště v Praze (dále „NPÚ“), ze dne 9. 10. 2018, č. j. NPÚ-311/73172/2018 (dále „odborné vyjádření“), které je však dle názoru MČ Praha 5 **značně pochybné** už jen z toho důvodu, že při porovnání dřívějšího odborného vyjádření NPÚ (k původně zamítnuté žádosti o územní rozhodnutí pro záměr) a současného odborného vyjádření, se NPÚ omezil pouze na stanovení dvou podmínek (na rozdíl od původních čtyř), ačkoliv se žádost o umístění záměru obsahově prakticky nezměnila.

NPÚ uvádí, že oblast, do které je záměr plánován, spadá do mimořádně významného prostoru Pražské památkové rezervace, odkud se uplatňují hlavní pražská panoramata s mosty, na pozadí s Pražským hradem a Vyšehradem, dotvářející chráněnou pohledovou kulisu historické části města. V odborném vyjádření je také uvedeno, že záměr lze akceptovat, pokud plánovaná instalace plavebních znaků, kamerového systému a svodidel bude provedena tak, aby nepoškodila most Legií. MČ Praha 5 je přesvědčena, že **tato podmínka měla být s ohledem na mimořádnost lokality v projektové dokumentaci zapracována již v této fázi, aby její splnění mohl NPÚ posoudit.**

MČ Praha 5 je přesvědčena, že nejen odborné vyjádření NPÚ, ale i závazné stanovisko odboru památkové péče, které z odborného vyjádření vychází a jednotlivé podmínky přejímá, jsou nedostatečné. Především dochází k rozporu záměru s § 3 odst. 1 písm. c) nařízení vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze: „*Pro stavební činnost v rezervaci se stanoví tyto podmínky: c) řešení a provádění veškerých úprav terénních i staveb dopravních, vodohospodářských, energetických, telekomunikačních, podzemních, jakož i inženýrských sítí v rezervaci nesmí narušovat její prostředí a ohrožovat jednotlivé kulturní památky*“ a současně dle MČ Praha 5 došlo k porušení § 3 správního řádu, když odbor památkové péče **nedostatečně zjistil, jestli je záměr skutečně potřebný, a pokud ano, jestli neexistují jiné citlivější varianty záměru. Ochrana památkové rezervace v této lokalitě představuje veřejný zájem, který musí být nadřazen jiným soukromým zájmům.**

Realizace záměru má významný potenciál negativně ovlivnit danou lokalitu. Vzhledem k tomu je MČ Praha 5 přesvědčena, že závazné stanovisko orgánu památkové péče by mělo být zrušeno, popř. změněno.

4.2 Odvolání proti povolení kácení stromů

Napadené rozhodnutí obsahuje rovněž povolení ke kácení čtyř vzrostlých stromů na pozemku parc. č. 5072/1, k.ú. Smíchov. Tento pozemek leží na tzv. Dětském ostrově. Jak již bylo uvedeno v bodě 3. tohoto odvolání, existují Územně analytické podklady, ve kterých je mj. na str. 44 textové části k výkresu 1130 uvedeno, že „*Výstavba plavební komory Praha – Staré Město (Z-DV-8) je sice formálně střetem s ÚSES, pokud však nedojde k významným zásahům do břehových porostů na Dětském ostrově, nepůjde o střet reálný.*“

K povolení ke kácení stromů sice bylo vydáno závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 5, odboru ochrany životního prostředí, ze dne 8. 10. 2018, č. j. MC05/110649/2018/OŽP, nicméně v tomto stanovisku a následně ani v napadeném rozhodnutí není žádná zmínka o výše uvedené podmínce plynoucí z územně analytických podkladů, což je dle MČ Praha 5 vadou, jelikož není zřejmé, zda toto kácení vyhovuje výše uvedené podmínce.

Povolení ke kácení stromů proto bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a proto by mělo být zrušeno, popř. změněno.

4.3 Odvolání proti závaznému stanovisku Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí – souhlas se zásahem do krajinného rázu

Magistrát hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí, oddělení posuzování vlivů na životní prostředí, vydal dne 3. 10. 2018 pod č. j. MHMP 1539379/2018 závazné stanovisko – souhlas k umístění a povolení stavby z hlediska ochrany krajinného rázu. MČ Praha 5 proti tomuto stanovisku podává odvolání.

MČ Praha 5 na úvod připomíná judikaturu, ze které vyplývá, že při posuzování snížení či změny krajinného rázu je nutné vedle sebe hodnotit stav, pro nějž se určitá krajina či její část stala jedinečnou (ať z hlediska přírodního, historického, architektonického či jiného), a stav, jak bude vypadat po umístění stavby. Souhlas k zásahu do krajinného rázu nelze zdůvodnit pouze tím, že se v dané lokalitě umísťuje množství jiných nových staveb, a pominout tak po staletí vytvářenou charakteristiku místa (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2008, č. j. 7 Ca 219/2007-58 (2108/2010 Sb. NSS).

Z judikatury NSS také vyplývá, že **předchozí umístění nevhodných staveb do krajiny neodůvodňuje další zásahy**. To se týká zejména pokračování živelné zástavby dosud nezastavěné krajiny, případně zohlednění později zavedené plošné ochrany životního prostředí (např. rozsudek NSS ze dne 17. 7. 2008, č. j. 6 As 44/2007-64). V rozsudku ze dne 12. 9. 2008, č. j. 2 As 49/2007-191 NSS uvedl, že *„Nově plánovaná stavba nemusí být zásahem do krajinného rázu v silně zastavěném území bez přírodních prvků, zvláště nevybočuje-li svými rozměry či charakterem z poměrů již existující zástavby. Na druhé straně však může znamenat zcela zásadní zásah do krajinného rázu, je-li budována na zdaleka viditelných místech, zahušťuje-li dosavadní relativně řídkou zástavbu či má-li být začleněna do území, v němž jsou významnou měrou zastoupeny přírodní prvky jako les, výrazné nezastavěné svahy, vodní toky apod.“*

V daném případě se má záměr umístit do lokality, ve které se promítá typický krajinný ráz tvořený tokem Vltavy a dokreslený řadou kulturních a historických památek. **MČ Praha 5 nesouhlasí s tvrzením, že se záměr nedotkne žádných z významných krajinných prvků, když významným krajinným prvkem je právě řeka Vltava, která bude záměrem dotčena nejvíce. Obdobně je absurdní tvrdit, že se záměr nedotkne ani kulturních dominant krajiny.** Opět se zde naráží na problematiku salámové metody, kdy správní orgán odmítá hodnotit působení plavidel na typický krajinný ráz a hodnotí jen stavbu samotnou. Dle MČ Praha 5 jde o nesprávné posouzení (viz argumentace v bodě 1. tohoto odvolání výše). MČ Praha

5 nesdílí názor, že záměr je běžnou součástí stávající matrice, resp. nelze se spokojit s tímto strohým posouzením, je potřeba hodnotit, zda záměr není nadbytečný a zda nemůže dojem z krajiny do budoucna poškozovat.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům MČ Praha 5 žádá, aby bylo závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 3. 10. 2018, č. j. MHMP 1539379/2018 týkající se souhlasu se zásahem do krajinného rázu zrušeno, popř. změněno.

4.4 Odvolání proti závaznému stanovisku Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí – souhlas se zásahem do významného krajinného prvku

Magistrát hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí vydal dne 3. 10. 2018 pod č. j. MHMP 1539379/2018 závazné stanovisko – souhlas se zásahem do významného krajinného prvku.

MČ Praha 5 namítá, že není zřejmé, na základě jakých úvah dospěl výše uvedený správní orgán k závěru, že dojde pouze k dočasnému oslabení ekologicko-stabilizačních funkcí významného krajinného prvku – toku Vltavy. Správní orgán pouze konstatuje, že „*na základě posouzení výše uvedené projektové dokumentace dospěl Magistrát hl. m. Praha, odbor ochrany prostředí k závěru, že během realizace předmětné stavby dojde k dočasnému lokálnímu oslabení ekologicko-stabilizačních funkcí vodního toku stavební činností, avšak nemůže dojít k poškození či zničení tohoto významného krajinného prvku*“.

Jednak jde tedy o nedostatečné zdůvodnění závazného stanoviska způsobující jeho nepřezkoumatelnost, jednak z citace vyplývá, že záměr byl z hlediska možného oslabení ekologicko-stabilizačních funkcí posuzován jen pro účel výstavby, ale nikoliv pro provoz.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům MČ Praha 5 žádá, aby bylo závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 3. 10. 2018, č. j. MHMP 1539379/2018 týkající se souhlasu se zásahem do významného krajinného prvku změněno.

5. Další vady záměru a postupu vodoprávního úřadu

Ve stanovisku EIA se uvádí podmínka č. 4 „*Materiál ze dna toku před zahájením výstavby laboratorně analyzovat. Rozsah analýz z hlediska relevantních ukazatelů stanovit v projektu organizace výstavby (dále jen „POV“) a předložit v následujících povolovacích fázích ke schválení. Na základě výsledků analýz zvolit vhodný způsob jeho využití na lokalitě stavby nebo předání oprávněné osobě dle § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, k odstranění nebo využití.*“ Vodoprávní úřad však k tomu v napadeném rozhodnutí uvádí, že „*podmínka č. 4 byla převzata do výroku I tohoto rozhodnutí s tím, že POV je zpracováván v rámci dokumentace pro provádění stavby, stavební úřad nemá zákonné zmocnění ke schválení této dokumentace, proto požadavek na schválení nebyl převzat do podmínky výroku, vodoprávní úřad si však vyhradil povinnost zaslat tuto dokumentaci před zahájením stavby a v případě, že bude zjištěno, že část POV*

dokumentace nesplňuje podmínky MŽP převzaté do výroku, má zákonné možnosti ke zjednání nápravy (ust. § 134 stavebního zákona).“

Dle MČ Praha 5 měl vodoprávní úřad na splnění podmínky, tj. předložení POV ke schválení, jednoznačně trvat. Právě proto, že dle vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb se vyžadují předložit pouze zásady organizace výstavby, nikoliv plán, je podmínka uložená ze strany MŽP o to více relevantní a vodoprávní úřad měl zmocnění ze strany MŽP na tomto požadavku trvat.

Ve stanovisku EIA se uvádí podmínka č. 11 „*V rámci přípravy záměru zpracovat a předložit ke schválení návrh provozního řádu PK, ve kterém budou uvedena rovněž opatření zajišťující předcházení vzniku případných havárií při provozu PK, které by mohly negativně působit na životní prostředí.*“ Vodoprávní úřad však tuto podmínku do napadeného rozhodnutí nezahrnul s odkazem na skutečnost, že tuto podmínku lze uložit až ve fázi povolení užívání stavby.

MČ Praha 5 má za to, že tento výklad je zavádějící. Dle § 15 odst. 3 vodního zákona totiž platí, že „*Vodoprávní úřad ve stavebním povolení stanoví povinnosti, popřípadě podmínky, za kterých je vydává, a účel, kterému má vodní dílo sloužit. Vodoprávní úřad může ve stavebním povolení uložit předložení provozního řádu vodního díla nejpozději spolu s žádostí o vydání kolaudačního souhlasu.*“ Vzhledem k tomu, že je toto ustanovení využitelné jak pro drobné úpravy vodních toků, tak pro budování přehrad, dává zákonodárce možnost příslušnému správnímu orgánu požadovat předložení provozního řádu nebo manipulačního řádu vodního díla dle jeho velikosti a složitosti až při kolaudaci. Je však jasné, že v daném případě se nejedná o malé vodní dílo a vyvolané změny užívání vodního toku budou zásadní. Proto měl dle názoru MČ Praha 5 vodoprávní úřad podmínku do napadeného rozhodnutí zahrnout, jelikož se nejedná o malý propustek, ale naopak jde o velmi frekventovanou vodní cestu.

Vodoprávní úřad se ve svém rozhodnutí chybně odvolává na plavební mapu Vltavy vydanou v roce 2013 Státní plavební správou. Je zřejmé, že plavební dráhy v uvedené mapě nebyly stanovené pro pravidelný přímý průjezd lodí mezi Helmovským a Šítkovským jezem. Byly stanoveny pro potřeby lodní dopravy v uzavřeném slepém úseku Vltavy přístupným pouze z komory Mánes.

6. Námitka systémové podjatosti

MČ Praha 5 poukazuje také na skutečnost, že odvolacím orgánem je v uvedeném řízení Ministerstvo zemědělství, které je však zároveň zřizovatelem stavebníka, tedy Povodí Vltavy, s.p. a má tak na výsledku řízení neodmyslitelně z podstaty věci vlastní zájem. Zároveň nelze opomenout, že se nejedná o drobnou stavbu se zanedbatelným dopadem bez veřejného zájmu na výsledku řízení, jehož je stavba předmětem. Naopak je realizace záměru dlouhodobě v centru pozornosti veřejnosti, a to jak samotných občanů, tak politické reprezentace na všech úrovních i soukromých investorů. Zájem na věci je dokladován také skutečností, že stavba bude zásadním způsobem dotována také z veřejných prostředků, a to v celkové výši až 750 milionů korun.

Z tohoto důvodu dle MČ Praha 5 existuje důvodná pochybnost o možnosti Ministerstva zemědělství jako odvolacího orgánu, a zároveň zřizovatele stavebníka, navíc v takto citlivé a významné kauze, přistupovat k rozhodování v řízení nezaujatě a nepodjatě. Z těchto důvodů jsou dle MČ Praha 5 ohroženy základní zásady činnosti správních orgánů, zejména právo na rovné postavení dotčených osob při uplatňování svých procesních práv, zakotvené v § 7 odst. 1 správního řádu. Z těchto důvodů nesouhlasí s vypořádáním její námitky systémové podjatosti.

MČ Praha 5 si je vědoma právní úpravy ve smyslu § 15 odst. 2 stavebního zákona, nicméně je přesvědčena, že zásady správní činnosti by měly stát nad touto (novelizovanou) právní úpravou, jelikož v konkrétním případě nastala absurdní situace, že o odvolání bude rozhodovat zřizovatel stavebníka, což je zcela nežádoucí, a proto požaduje, aby o odvolání rozhodoval jiný orgán, který nemá na výsledku rozhodnutí eminentní zájem.

7. Neurčitost výroku napadeného rozhodnutí ve vztahu k vedlejším stavbám

MČ Praha 5 namítá, že z napadeného rozhodnutí není zcela zřejmé, jaké všechny další stavby, kromě stavby hlavní (SO 01 – Plavební komora, SO 02 – Dolní plavební kanál a SO 03 – Horní čekací stání) jsou předmětem rozhodnutí.

Přitom z některých částí napadeného rozhodnutí (i z předložené projektové dokumentace) je zřejmé, že staveb bude více. Viz např. str. 16: *„Z hlediska ÚSES je záměr podmíněně možný, jelikož se jedná o umístění dopravní stavby a technické infrastruktury, která ÚSES nepřekonává příčně a nevytváří migrační bariéru pro organismy. Záměr je budován v rámci zkapacitnění plavební komory Praha – Smíchov, která leží na důležité vodní cestě řeky Vltavy, a proto je posouzen jako přípustný. Část předloženého záměru (sdělovací kabely, vedení NN) leží v záplavovém území kategorie B – neprůtočné a kategorie C - průtočné.“*

MČ Praha 5 přitom zdůrazňuje, že výroková část rozhodnutí musí být dostatečně jasná, přesná, srozumitelná a určitá. Podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 583/2003 obsahuje výrok rozhodnutí *„autoritativní řešení otázky, která je předmětem řízení. Výrok proto musí být po obsahové stránce jasný, srozumitelný, přesný a určitý, aby mohl být závazný a vykonatelný.“* Podobně se vyjádřil také Krajský soud v Plzni v rozsudku sp. zn. 30 Ca 394/99, který uvádí *„výrok je tedy náležitostí rozhodnutí, ve kterém správní orgán (zde stavební úřad) vyjadřuje, jakým způsobem v projednávané věci, jež byla předmětem řízení, rozhodl. Z uvedeného důvodu musí být výrok jasný, srozumitelný, přesný a určitý, neboť pouze tato část rozhodnutí je závazná, schopná právní moci a vykonatelná.“*

MČ Praha 5 je přesvědčena, že napadené rozhodnutí tento požadavek nesplňuje, není zřejmé, jaké všechny další (vedlejší) stavby jsou napadeným rozhodnutím povoleny. Zmatečnost a nejasnost do tohoto vnáší také podmínka č. 5 na str. 4 napadeného rozhodnutí, ve které je uvedeno, že *„Pro provádění stavby bude zpracována projektová dokumentace pro provádění stavby, která bude před zahájením stavby projednána a odsouhlasena Technickou správou komunikací hl. m. Prahy, a.s., která je správcem mostu Legií, a bude zaslána vodoprávnímu úřadu. V rámci prováděcí dokumentace bude upřesněno, která alternativa pro*

zajištění dodávky betonových směsí bude zvolena (dovážení autodomíchávači/mobilní betonárna na vodě). Projektová dokumentace pro provádění stavby bude obsahovat podrobný technologický postup pro instalaci svodidel u pilíře mostu Legií s tím, že svodidla nebudou kotvena do pilíře, bude s jistotou ověřen základ pilíře (kolmý/odstupňovaný) a svodidla budou samonosná s dostatečnou deformační zónou, což bude doloženo v dokumentaci pro provádění stavby.“ Z této podmínky není zřejmé, pro jaké provádění stavby má být ještě zpracována projektová dokumentace.

MČ Praha 5 uzavírá, že napadené rozhodnutí je proto neurčité a zmatečné a pro tyto vady je nutné jej zrušit.

Kromě toho MČ Praha 5 dodává, že pokud by se v budoucnu měly umísťovat další stavby vedlejší, již by o nich musel rozhodovat obecný stavební úřad, nikoliv speciální, jelikož by se nejednalo o společné řízení ve vztahu k vodnímu dílu.

Závěrem MČ Praha 5 uvádí, že některé odvolací důvody budou v průběhu odvolacího řízení doplněny ještě o další argumentaci či důkazy.

III. Závěrečný návrh

S ohledem na výše uvedené důvody MČ Praha 5 navrhuje, aby Ministerstvo zemědělství napadené rozhodnutí změnilo v tom smyslu, že se žádost o společné povolení zamítá, případně aby jej zrušilo a vrátilo věc prvostupňovému orgánu k novému projednání.

V Praze dne 22. 8. 2019

**Městská část Praha 5
RNDr. Daniel Mazur, Ph.D.
starosta**